

Een nieuw Pinksteren komt eraan!

Gesprek met mensen die Pierre Goursat had uitgenodigd om met hen te spreken over het belang van de heilige Geest en het gemeenschapsleven.

Een nieuw Pinksteren komt eraan! De Heer wil absoluut de wereld veranderen. Nu leven wij in ons Cenakel, een beetje zachtjes, soms comfortabel, een beetje traag ook. En de Heer wil ons de straat op sturen, overal, om Jezus aan te kondigen. Om dit te laten gebeuren, is het duidelijk dat wij absoluut moeten veranderen, of liever dat de Heer ons moet veranderen. Om te veranderen, om werkelijk veranderd te worden zoals de Heer het wil, moeten we gewoon geloven dat Hij ons kan veranderen [...].

Wij kennen de Heilige Geest, in theorie, maar in de praktijk gebruiken we hem niet. Het is een mooi geschenk dat we hebben gekregen, we zeggen: "Het is heel mooi", we zetten het terug in de kast, net als het servies, en we zeggen: "We zullen het gebruiken op speciale dagen". Een deftig servies voor de feestdagen. We zeggen: "Als we het voortdurend gebruiken, maken we het kapot!" Maar de Heilige Geest moet voortdurend gebruikt worden. Voortdurend, altijd! Dus zodra je met vier of vijf mensen samenkomt, haal je de Heilige Geest "uit de kast". En dan kun je niet meer zonder!

De Heilige Geest is uiterst discreet. Dus hij klopt een beetje op de deur; we zijn bezig met onze telefoon, we horen hem niet. Dan klopt hij nog een beetje op de deur, en dan gaat hij weg, hij zegt: "Ik kwam, maar ze deden de deur niet open". Dat is het probleem. Hij probeert het één keer, twee keer, drie keer, het is prima, hij is erg beleefd, hij zegt: "Neem me niet kwalijk, ik kom terug". Uiteindelijk gaat hij ergens anders heen. Begrijp je, hij denkt dat hij niet gewenst is. Maar dat is het helemaal niet! Zie je, hij is zeer, zeer discreet [...].

Bij de geest van Pinksteren gaat het er helemaal niet om dat we kleine gemeenschappen vormen en heel vredig onder elkaar leven. Het is niet zo dat als wij ons bewust worden van dit vuur [dat Jezus op aarde kwam ontsteken] en in een kleine groep leven, dat het dan vanzelf werkt. Dan is het als een kaarsje dat niet aangestoken kan worden. Je probeert het aan te steken, maar het gaat niet aan. Als het eenmaal aangaat, dan brandt het vanzelf. Nou, dat is wat de Heer wil doen. We kunnen beproevingen hebben, verdrukkingen... De conclusie van dit alles is dat de Heer wil dat we op eigen benen staan. En gij zult zeggen: Wat is het nut van een kleine broederschap, indien zij van anderen gescheiden is?" Welnu, u zult zien dat u niet gescheiden zult zijn en dat u zich in gemeenschap zult voelen met drie of vier [mensen], maar u zult een kracht hebben ontvangen, deze kracht van de Heilige Geest en u zult worden omgevormd. En tegelijkertijd zult u in gebed zeggen: "Ah, dat is geweldig, dat dacht ik al"; en een ander zal zeggen: "En dat dacht ik ook al". En wanneer jullie elkaar weer ontmoeten, zullen jullie zien dat de Heer jullie samen heeft doen veranderen, want Hij heeft plaats noch tijd nodig, Hij is bij ons, maar op voorwaarde dat wij het vuur al hebben aangestoken [...].

Ga voort in geloof, dat is belangrijk! Als jullie samen zijn, zullen jullie leren geloofsoefeningen te doen. Je zult heel eenvoudig beginnen. Jullie moeten samen leren dat de Heer jullie helpt in de kleinste dingen. En het is [door] kleine getuigenissen dat, beetje bij beetje, je het zult beleven in de zeer kleine dingen. Beetje bij beetje zal je een Vriend vinden op wie je echt kunt rekenen, want je zult zien dat Hij je nooit in de steek laat. En beetje bij beetje, zal het groeien, en als er belangrijke dingen zijn, wel, dan doe je die zoals de anderen. Dat is wat belangrijk is, deze oefeningen van het geloof. En je kunt het alleen in gemeenschap doen. Ik herinner me dat ik 30 of 40 jaar van mijn leven "in cirkels heb rondgelopen". Ik zou tegen de Heer zeggen: "Ik wou dat U hier was"; ik zou een retraite maken, het zou goed gaan, en dan zou het weer bergafwaarts gaan, non-stop. En nu we in gemeenschap zijn, beginnen we echt vooruit te gaan. De anderen gaan vooruit en ze duwen me. Dus ik begin vooruit te gaan. Dat is de uitoefening van het geloof [...].

Denk er eens over na en zie hoe we begonnen: we waren met de "arme kleine" Martine [Lafitte-Catta], we waren beiden als twee kleine weeskinderen. Wij wilden absoluut dat de Heilige Geest ons een beetje zou opwarmen en onze vader¹ zei ons: "Nee, nee, mijn kleine kinderen, wees voorzichtig" [...]. Dus we waren er allebei. Martine zei tegen mij: "Ja, ja, ik denk dat we moeten gaan". Ik zei: "Ja, ja, ik maak me geen zorgen." Dus kwamen we samen met Francis [Kohn] die negen maanden lang geen woord heeft gezegd, alsof het een zwangerschap was, maar hij heeft het sindsdien goedgemaakt! Er was ook Françoise [Malcor], en ik weet niet meer wie de vijfde was. We waren met z'n vijven. We kwamen samen. Een jaar later waren we met 500 man. Je kunt je voorstellen: we zijn honderd keer zo groot geworden. In Parijs elke week

1 Pierre Goursat heeft het hier over pater Caffarel.

samenkomen, je [weet hoe moeilijk het is]. Om een jaar later op 500 uit te komen, zeiden we uiteindelijk dat er zeker iets aan de hand was, maar dat het zeker niet aan ons te danken was. En dan is het overal zo. In Parijs, zoals elders!

Nu komt de Heilige Geest, dus we moeten hem gebruiken! [...]. De Heer zegt: "Haast u, de tijd is kort, verzamel mijn volk." Je moet samenkomen met elkaar. Eerst verzamelen in kleine groepjes. Dit is echt belangrijk, anders kom je niet vooruit. Denk niet aan jezelf als je het doet, denk aan anderen, denk aan de wereld. Als iedereen het doet, zal het met een fantastische snelheid groeien. Besef je dat? Het is helemaal niet voor jezelf, om je eigen kleine genaden te ontvangen; het is veel dieper, het is om de wereld te redden. En bovenal, wat je de Heer moet vragen is dat hij je in vuur en vlam zet, dat hij je verandert, dat hij je een ziel geeft om met Maria mee te leven. Je weet dat de Heilige Silouan zei dat een monnik iemand is die bidt voor de hele wereld. Sommigen vragen waartoe een monnik dient; als de monnik als een bliksemafleider voor de hele wereld bidt, begrijpen wij natuurlijk dat hij ergens toe dient. Wel, wij kunnen hetzelfde doen, maar dan samen, en met de Heilige Geest [...]. De Heer heeft ons nodig om velen te zijn, om bij ons te zijn. Hij zegt ons: "Laat twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, en Ik zal met hen zijn" (Mt 18,20). Als u niet met twee of drie bent, zult u deze bijzondere genade niet hebben die Hij geeft wanneer u met enkelen bijeen bent. Geloof in hem in geloof, ook al ervaar je hem niet op een zintuigelijke manier.

Pierre Goursat
en zijn broers en zussen

www.pierregoursat.com